

KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

nr 6 (557)/2011

ISSN 1230-9990

Polski Związek Krótkofalowców jest wiodącą organizacją, skupiającą osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego. PZK dba o rozwój służby radioamatorskiej i radioamatorskiej satelitarnej w Polsce. PZK jest reprezentantem osób zainteresowanych technikami radiowymi wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych.

„Krótkofalowiec Polski” – organ prasowy ZG PZK ukazuje się od 1928 roku
Wydawca ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa Polski Związek Krótkofalowców
Redaktor Naczelny
Barbara Machowiak SQ3VB
sq3vb@pzk.org.pl, tel. 517 193 682
Sekretariat ZG PZK
ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz adres do korespondencji:
skr. poczt. 54, 85-613 Bydgoszcz 13
tel./fax 052 372 16 15,
e-mail: hqpk@pzk.org.pl,
strona internetowa www.pzk.org.pl
Konto bankowe:
33 1440 1215 0000 0000 0195 0797
Centralne Biuro QSL – adres jw.
Prezydium ZG PZK

Prezes:

Piotr Skrzypczak SP2JMR
sp2jmr@pzk.org.pl, belid04@infoserve.pl

Wiceprezysi:

Jan Dąbrowski SP2JLR (ds. organiz.)
jandab@fire.one.pl, sp2jlr@pzk.org.pl
Bogdan Machowiak SP3IQ (ds. sport.)
sp3iq@pzk.org.pl

Sekretarz PZK:

Tadeusz Pamięta SP9HQJ
sp9hqj@pzk.org.pl, sp9hqj@poczta.fm

Skarbnik:

Sławomir Chabiera SP2JMB
slawek@sp2jmb.pl

Główna Komisja Rewizyjna

Przewodniczący:

Jerzy Smoczyk SP3GEM,
sp3gem@wp.pl

Wiceprzewodniczący:

Witold Onaczyszyn SP9MRO,
sp9mro@polla.pl

Sekretarz:

Witold Malinowski SP9AAV,
sp9aav@gemini.net

Członkowie GKR:

Jerzy Jakubowski SP7CBG,
sp7cbg@gmail.com
Marcin Skóra SQ2BXI,
bxi@interna.pl

Inne funkcje przy ZG PZK

Award Manager PZK:

Andrzej Buras SQ7B
sq7b@pzk.org.pl

ARDF Manager:

Krzysztof Jaroszewicz SQ2ICY
krzysztof.jaroszewicz@gazeta.pl

IARU-MS Manager:

Władysław Grabowiecki SP3SUZ
sp3suz@neostrada.pl, tel. 509 411 556

Contest Manager

Kazimierz Drzewiecki SP2FAX
sp2fax@wp.pl

Manager-Koordinator ds. Łączności Kryzysowej PZK

(EmCom Manager)

Rafał Wołanowski SQ6IYR

sq6iyr@o2.pl

VHF Manager:

Piotr Szolkowski SP5QAT
pkukf@pzk.org.pl

QTH Manager:

Paweł Bogubowicz SQ60XX

sq60xx@panex.com.pl

Packet Radio Manager:

Marek Kuliński SP3AMO

sp3amo@pzk.org.pl

Manager OH PZK:

Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC

sp3tyc@pzk.org.pl

KF Manager PZK: Bogdan Rzedzicki SP7DRV e-mail

sp7drv@pzk.org.pl

Officer Łącznikowy: IARU-PZK - Paweł Zakrzewski SP7TEV

sp7tev@wp.pl

Administrator portalu i systemów informatycznych PZK

- Zygmunt Szumski SP5ELA e-mail: admin@pzk.org.pl

Redakcja Radiowego Biuletynu

Informacyjnego PZK

Jerzy Tadeusz Kucharski SP5BLD

ul. Sułkowskiego 21,

05-825 Grodzisk Mazowiecki

tel. 022 724 23 80, 0607 928029, 0603 545765,

0505 207773, 0604 714321, Skype: sp5bld

Od listopada 2007 zmiany częstotliwości nadawania: nie-

działa godz. 10.30 na QRG 3700 kHz lub 7090 kHz ± QRM

Program TV o krótkofalowcach

„Krótkofalowcy Bis” www.videoexpres.pl

Od Redakcji

Witam Koleżanki i Kolegów. Czerwcowy numer „Krótkofalowca” zawiera wiele interesujących wiadomości. Polecam go szczególnie tym, którzy zainteresowani są informacjami związanymi z IARU. Przybliżyliśmy także sylwetkę zmarłego niedawno Thormoda Boe LA7OF oraz bardzo zachęcamy do udziału w Mistrzostwach Polski w Telegrafii Szybkiej, które są także eliminacjami do Mistrzostw Świata HST IARU. Jak zwykle prosimy Was o przesyłanie wszelkich pytań, na które z chęcią odpowiemy.

Vy 73! Basia SQ3VB

Pozwolenia klubowe

Informowałem już o zasadach wydawania pozwoleń dla stacji klubowych i bezobsługowych, a także oddziałowych, OT nieposiadających osobowości prawnej. Są one wydawane zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej (Dz. U. Nr 223, poz. 1472 z dnia 18 grudnia 2008 r.). W tych przypadkach wnioskodawcą jest Polski Związek Krótkofalowców. Nie oznacza to, że wszystkie wnioski muszą być podpisane przez członka prezydium ZG PZK. Od początku pełnego stosowania wymagań

proceduralnych przez UKE, tj. od listopada 2010, wydałem kilkanaście pełnomocnictw głównie dla prezesów OT, którzy mogą podpisywać wnioski o pozwolenia klubowe oraz stacje bezobsługowe należące do PZK. Wszystkie pozwolenia wydane na wniosek PZK są zwolnione z opłat, ponieważ PZK jest organizacją pożytku publicznego, której podstawową działalnością jest radiokomunikacja.

Piszę to, ponieważ zdarzają się przypadki niezrozumienia przepisów prawa, a także definicji „jednostka terenowa”, w rozumieniu ustawy o KRS i to przez, wydawałoby się, zasłużonych i mądrych krótkofalowców.

Piotr SP2JMR

Posiedzenie Komisji Łączności ZG LOK

W piątek 15.04.11 zgodnie z zapowiedzią odbyło się posiedzenie Komisji Łączności ZG LOK. W trakcie posiedzenia omówiono program imprez sportowych organizowanych przez LOK. Określono także ramy wspólnych przedsięwzięć sportowych LOK i PZK w tym Otwarte Mistrzostwa Polski w Szybkiej Telegrafii (HST) Skierniewice 2–3 lipca 2011, które będą jednocześnie eliminacjami do Mistrzostw HST R1 IARU w Billefeld.

Określono także liczbę zawodników i zasady ich finansowania w naszej reprezentacji w Billefeld. Druga impreza wspólna to Młodzieżowe Mistrzostwa w ARS w Bułgarii. Dyskutowano także o MP ARKI, dyplomach i klasyfikacjach. Posiedzenie było bardzo owocne. Prowadził je Włodzimierz Karczewski SQ5WWK, kierownik działu sportów łączności ZG LOK. Z ramienia PZK uczestniczyli Bogdan SP3IQ i Piotr SP2JMR.

Piotr SP2JMR

Nowe porozumienie EmCom

W dniu 30 kwietnia w Głobikowej, podczas pikniku zorganizowanego przez Dębicki Radioklub SP8KKB oraz OT 28 PZK „Pokonamy Falę...”, wójt gminy Dębica Stanisław Rokosz

podpisał z dębickimi krótkofalowcami umowę o współpracy w zakresie łączności kryzysowej. Umowa zapewnia gminie możliwość zorganizowania łączności zastępczej, a krótkofalowcom wspaniałe miejsce na zainstalowanie przemiennika w paśmie 70 cm.

Oficerowie łącznikowi IARU w organizacjach na świecie

W związku z upowszechnioną na stronie jednej z lokalnych organizacji krótkofalarskich (forum dyskusyjne) informacją, że w większości stowarzyszeń krótkofalarskich na świecie funkcję oficera łącznikowego z Międzynarodowym Związkiem Krótkofalowców (International Amateur Radio Union) sprawuje prezes danej organizacji krajowej – chciałbym uprzejmie sprostować, że odnośna informacja nie znajduje odzwierciedlenia w oparciu o publicznie dostępne dane IARU (źródło informacji: <http://www.iaru.org/iaru-soc.html>).

Ze wspomnianego zestawienia wynika, że spośród pełnej listy wszystkich 162 zrzeszonych w ramach IARU krajowych organizacji krótkofalarskich na całym świecie – wspomniane kryterium spełnia jedynie 35 z nich (ich siedzibą są następujące kraje: Andora, Anguilla, Austria, Bangladesz, Białoruś, Boliwia, Sułtanat Brunei, Burkina Faso, Chile, Wybrzeże Kości Słoniowej, Kongo, Dżibuti, Ekwador, Estonia, Etiopia, Fidżi, Gruzja, Gibraltary, Gwatemala, Łotwa, Makau, Mali, Mozambik, Namibia, Antyle Holenderskie, Nikaragua, Filipiny, Portugalia, San Marino, Słowacja, Surinam, Suazi, Syria, Ukraina, Wietnam). Należy ponadto wspomnieć, że przeważająca większość spośród wyżej wyszczególnionych krajów jest położona poza

Europą, a liczba członków w reprezentujących te kraje w organizacjach krótkofalarskich w proporcji do ogólnej liczby ludności na ogół nie jest porównywalna do analogicznych proporcji w innych państwach.

*Paweł Zakrzewski SP7TEV
oficer łącznikowy IARU – PZK*

Przepraszamy

Serdecznie przepraszamy kolegę Władka SP3SUZ za całowicie niezamierzone podanie Jego znaku z błędem w artykule „Krótkofalowiec” na temat kłopotów z rosyjskimi korporacjami takśkownikowymi.

Redakcja

Posiedzenie Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU

Komitet Wykonawczy 1. Regionu IARU odbył w Bejrucie w Libanie swoje coroczne posiedzenie. Porządek obrad obejmował: Komitet ds. Stosunków Zewnętrznych (External Relations Committee) oraz WRC-2012 (World Radio-communication Conference 2012/Światowa Konferencja Radiokomunikacyjna 2012), zagadnienia finansowe, sprawy Rady Administracyjnej IARU z uwzględnieniem IARU-2025 (plan kompleksowej reformy i reorganizacji IARU w najbliższych latach – przyp. tłum.), sprawozdania Komitetu Wykonawczego oraz grup roboczych, zagadnienia dot. rozwoju, zagadnienia dotyczące kontaktów z opinią publiczną (public relations), sprawy dotyczące stowarzyszeń członkowskich oraz Konferencji 1. Regionu IARU 2011. Wkrótce dostępne będzie sprawozdanie z posiedzenia. Posiedzenie zakończyło się doskonałą kolacją w starożytnym mieście Byblos, z udziałem i w ramach gościnności Zarządu RAL (Radio Amateurs of Lebanon/Związek Krótkofalowców Libanu – przyp. tłum.), naszego libańskiego stowarzyszenia członkowskiego. Na zdjęciu są obecni (od lewej – przyp. tłum.): Ramón Santoyo V., XE1KK – sekretarz Komitetu Wykonawczego 2. Regionu IARU, Michael

Kastelic, OE1MCU – przewodniczący Komitetu ds. UKF i mikrofal 1. Regionu IARU (C5 VHF/UHF/Microwave Committee), Hani Raad, OD5TE – członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Ulrich Müller, DK4VW – przewodniczący Komitetu ds. KF 1. Regionu IARU (Permanent HF Committee C4), Colin Thomas, G3PSM – członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Hans Blondeel Timmerman, PB2T – przewodniczący Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Andreas Thiemann, HB9JOE – skarbnik 1. Regionu IARU, Dennis Green, ZS4BS – Sekretarz Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Tafa Diop 6W1KI – wiceprzewodniczący Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Panayot Danev LZ1US – członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Nikola Perčin, 9A5W – członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU, Betty Magnin, F6IOC – członek Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU oraz Rod Stafford, W6ROD – sekretarz Rady Administracyjnej IARU. Źródło informacji: http://www.iaru-1.org/index.php?option=com_content&view=article&id=754:ec-mtg-11&catid=1:latest-news&Itemid=50

Autor informacji: Hans Blondeel Timmerman, PB2T – przewodniczący Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU

Tłumaczenie i opracowanie: Paweł Zakrzewski, SP7TEV – oficer łącznikowy IARU – PZK

Rosja przystąpiła do CEPT

Rosyjska Państwowa Komisja ds. Częstotliwości Radiowych, w dniu 10 marca 2011 roku, podjęła decyzję o przystąpieniu Federacji Rosyjskiej do Rekomendacji CEPT T/R 61-01 oraz do Rekomendacji ECC (05) 06 (CEPT Novice). Umożliwia to każdemu posiadaczowi licencji CEPT pracę w eterze na terytorium Federacji Rosyjskiej w terminie do trzech miesięcy, bez żadnych dodatkowych pozwoleń. Należy stosować znak wywoławczy w formie: RA/własny znak wywoławczy.

Powyższe wydarzenie stanowi duży krok naprzód, a 1. Region IARU chciałby podziękować rosyjskiemu stowarzyszeniu członkowskiemu SRR (Związek Krótkofalowców Rosji/Soyuz Radiolyubiteli Rossii – przyp. tłum.) za jego skuteczne działania.

Źródło informacji:

http://www.iaru-r1.org/index.php?option=com_content&view=article&id=747:russia-joins-cept-more-detail&catid=1:latest-news&Itemid=50

Autor informacji: Dennis Green, ZS4BS – sekretarz Komitetu Wykonawczego 1. Regionu IARU

Tłumaczenie: Paweł Zakrzewski, SP7TEV – oficer łącznikowy IARU – PZK

Egzamin

W dniu 16 kwietnia 2011 r., w przeddzień Światowego Dnia Krótkofalowców, w siedzibie Zachodniopomorskiej Chorągwi ZHP w Szczecinie, gdzie działa Klub SP1ZCV, odbył się egzamin na świadectwo operatorskie w służbie radiomatorskiej. Do egzaminu przystąpiło 18 kandydatów na przyszłych krótkofalowców. Egzamin dla wszystkich zdających zakończył się pozytywnie.

Komisji Egzaminacyjnej UKE przewodniczyła Mirosława Kędra, dyrektor Delegatury UKE w Szczecinie, której dziękuję za sprawne działanie Komisji. Dziękuję również Ewie SP1LOS i Markowi SP1KV, którzy od lat prowadzą klub SP1ZCV i przygotowują kandydatów na krótkofalowców do egzaminów, za przygotowanie tego egzaminu. Jestem wdzięczny także kolegom z klubu SP1ZCV, którzy przygotowali sale do egzaminu.

*W imieniu Zarządu ZOT PZK
Janusz SP1TMN*

Dyplom „4 Kąty i przekątna“

Poniżej przedstawiamy regulaminy dyplomu „4 Kąty i przekątna” (zwykły i dla nadawców).

Wydawany przez Henryka Karczewskiego SP6OPZ powinien być uznawany przez krótkofalowców za bardzo ważną inicjatywę. Henryk jest niezmiernie aktywnym krótkofalowcem.

Ma na swoim koncie szereg łączności z różnych ciekawych miejsc, takich jak zamki, mało aktywne powiaty czy rezerwy przyrody.

Prezentowany dyplom jest przykładem różnorodności podejścia do naszego hobby. Cieszą nas coraz to nowe pomysły polskich krótkofalowców. Oby było ich jak najwięcej.

Basia SQ3VB

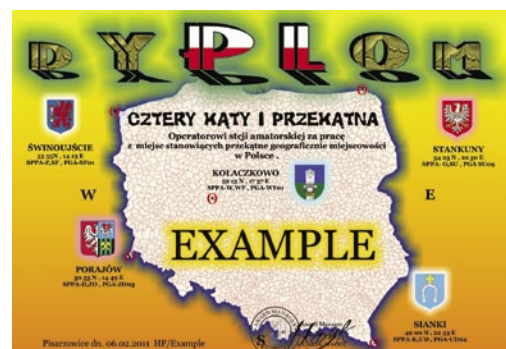
Regulamin „4 Kąty i przekątna“

Dyplom dostępny jest za przeprowadzenie minimum 5 QSO/HRD ze stacjami pracującymi z miejscowości: Porajów, Świnoujście, Stankuny, Sianki (Lutowiska) i Kołaczkowo. Emisje i pasma dowolne, edycja dyplomu jest stała. Dyplom dostępny w kategorii KF i UKF.

Zalicza się łączności od 1 stycznia 2010 roku. Wymagany wyciąg z logu stacyjnego (GCR). Zastrzeżenie prawo do kontroli kart QSL. Dyplom formatu A-4 w pełnym kolorze – foliowany. Stacje europejskie 4 QSO/HRD, stacje DX – 2 QSO/HRD. Koszt dyplomu – stacje polskie 20 zł, stacje zagraniczne – 10 IRC (10 E, 15 \$). Wydawca: SP6OPZ, P. O. Box 52, 58-400 Kamienna Góra Wpłaty na konto: 51-1500-1429-1014-2011-1197-0000 (potwierdzenie wpłaty e-mailem). Tel.: +48 507 345 207, e-mail: sp6opz1@wp.pl

Dyplom „4 Kąty i przekątna“

Dyplom „4 Kąty i przekątna“ dla nadawców

Regulamin „4 Kąty i przekątna“ dla nadawców

Dyplom dostępny za przeprowadzenie 5 QSO, pracując z następujących miejscowości: Porajów, Świnoujście, Stankuny, Sianki i Kołaczkowo.

W przypadku miejscowości Sianki – położonej w Bieszczadzkiem PN (niemożliwość dojazdu ze sprzętem), łączności mogą być prowadzone z miejscowości Lutowiska.

Praca w obrębie 100 metrów od miejsca wyznaczającego obszar zabudowany dla danej miejscowości. Emisje i pasma dowolne. Praca na pasmach zgodna z posiadanym zezwoleniem.

Zalicza się łączności od 1 stycznia 2010 roku. Wymagane zgłoszenie w formie (GCR).

Wymagana obowiązkowo dokumentacja fotograficzna lub filmowa.

Dyplom formatu A-4 w pełnym kolorze – foliowany.

Koszt dyplomu – dyplom bezpłatny, operator pokrywa koszt przesyłki (5 PLN).

Wydawca: SP6OPZ, P. O. Box 52, 58-400 Kamienna Góra

Wpłaty na konto: 51-1500-1429-1014-2011-1197-0000

(potwierdzenie wpłaty emailem) lub w znaczkach.

Tel.: +48 507 345 207,

e-mail: sp6opz1@wp.pl

Thormod (Tom) Boe LA70F

Niełatwo wspominać osobistość, która odgrywała istotną rolę na światowej i europejskiej scenie uregulowań radiokomunikacyjnych, w czasach dynamicznego rozwoju technik radiowych i przystosowań politycznych. Lista pełnionych funkcji i zajmowanych stanowisk jest długa, ale ją można znaleźć gdzie indziej. „Migawkami” z wydarzeń chciałbym wspomnieć żywego człowieka, z którym miałem zaszczyt i przyjemność współdziałać przez 30 lat w przeróżnych miejscach i sytuacjach.

W związku z przygotowaniem do WARC-79, IARU wrzuciło mnie na głęboką wodę i w Genewie zadebiutowałem samodzielnie przez dwa tygodnie na WARC-74 dla służb morskich. Kraje skandynawskie to skonfederowane państwa morskie, a Norwegia odgrywa czołową rolę (2000 km wybrzeża, flota, ropa, NATO). Mój debiut był utrudniony kontrowersyjnym dla AS wnioskiem, ale nie miejsce tu na szczegóły. Udało mi się, ale nie wiem, ile w tym było mediacji Toma, bo jego osobista skromność nigdy tego nie ujawniła.

Zbliżyło nas to, co nazwano „radiokomunikacyjnym bojem stulecia” tj. monstualna 12-tygodniowa World Administrative Radio Conference WARC-79. W delegacji IARU działaliśmy na rzecz naszych wszystkich celów w dostosowaniu do toku Konferencji, ale był też podział. Ja odpowiadałem za 27.5 – 960 MHz, wówczas najbardziej kontrowersyjny wycinek widma (moim asystentem był nieoceniony S. Morimoto JA1NET). Tom na ogół działał w tych samych zespołach roboczych, bardzo spokojnie i skutecznie, mogłem się odeń wiele nauczyć. Na finiszu Konferencji, wydaliśmy niewielkie przyjęcie, na którym uhonorowaliśmy dwie osoby spoza własnego grona, jedną z nich był Tom.

Według zgodnej oceny ekspertów ITU oraz rządów, powtórzenie takiego maratonu jak WARC79 było niewykonalne. Zaczęły się więc prace nad reformą ITU. Tom był także w tym aktywny; mniej go wówczas widywałem z uwagi na własne ograniczenia (m.in. stan wojenny, 6 lat bez licencji etc).

Intensywnie reformował się także CEPT, m.in. tworząc w Kopenhadze stałe Biuro Radiokomunikacji oraz tworząc nowe struktury robocze.

W obliczu zbliżającej się ITU-WARC-92, CEPT powołał przygotowawczą Grupę Roboczą pod przewodnictwem Toma; uczestniczyłem we wszystkich jej posiedzeniach („na wokandzie” m.in. harmonizacja 7 MHz). Nacisk potęg europejskich dla utrzymania radiodifuzji w imperialnych rozmiarach utrudniał

Tomowi funkcję neutralnego przewodniczącego, ale realizował ją w sposób godny admiracji, m.in. akceptując zapis moich odmiennych postulatów (300 kHz dla AS) lub mój protest odnośnie do manipulacji zapisami protokołu, bo i takie próby miały miejsce.

Tom był niezwykle opanowany i stonowany. Na przestrzeni tych 30 lat tylko raz widziałem, jak „wyszedł z nerw” w reakcji na nadużycie procedur przez mr. G, z jednej z organizacji satelitarnych. W ramach reformy ITU i jej najtrudniejszego elementu, tj. uproszczenia RR, oraz zrationalizowania mechanizmu dostosowywania RR do zmieniającego się świata, ITU sformułował zadanie, a do jego wykonania powołał w 1992 VGE, tj. grupę ekspertów. Mimo iż zadanie było uważane za niewykonalne, po dziewięciu tygodniowych sesjach VGE zakończyła prace raportem, który został przyjęty przez WRC92 i 95 właściwie bez zmian. Tom aktywnie uczestniczył w VGE; ja też, jako jedyny Polak i jeden z trzech Słowian. Obaj z Tomem byliśmy zgodni, że najwartościowsze było to, czego w lapidarnych konkluzjach raportu brak, tj. obrazu dyskusji prowadzącej do uzgodnień. Jednak najbardziej wspominał Toma z lat, kiedy CEPT przystąpił do Szczegółowych Badań Widma (DSI), by stworzyć Europejską Zharmonizowaną Tabelę Częstotliwości (ECA). Przewodniczącym WGFM został wówczas Tom i był nim przez dwie kadencje.

Ponieważ w większości krajów świata jest dyktat czynników militarnych w gospodarce widmem, Tom zainicjował regularne cywilno-wojskowe spotkania CEPT, co owocowało lepszym wzajemnym zrozumieniem. Uczestniczyłem we wszystkich; na każdym, za zgodą Toma oraz miejscowego wojskowego przewodniczącego, prezentowałem swoje dokumenty, głównie dot. relacji AS/ASS-MIL. Jako senior WGFM miałem „ostatnie słowo” na posiedzeniu w Izmi-

rze, żegnając Toma i sekretarza Erika Jorola, po upływie ich dwóch owocnych kadencji. Wówczas wręczyłem im prezenty, bardzo a propos, oraz wygłosiłem krótkie przemówienie, które do dziś mi niektórzy przypominają, bo istotnie była tam pewna udana gra słów.

W Genewie, w niejednym weekend, wydobywszy się spod stert dokumentów, Tom wkładał dzinsy i udawaliśmy się na dach ITU konserwować anteny 4U1ITU.

Był członkiem NRRL oraz członkiem kapituły Złotego Klucza NRRL. Uczestniczył w pasowaniu mnie na kawalera tegoż Złotego Klucza, na uroczystości na Konferencji Gen IARU w Lillehammer.

Przyszedł pamiętny rok 2003, kiedy po 65 latach od Konferencji Kairskiej dokonaliśmy niemożliwego i odzyskaliśmy 100 z utraconych w Kairze 200 kHz. Tom przyszedł mi wówczas pogratulować jako koordynatorowi; obaj wiedzieliśmy, że konsekwentnym wysiłkiem można to doprowadzić jeszcze dalej.

Radiokomunikacja europejska i światowa zawdzięcza Tomowi bardzo wiele, a przede wszystkim tak ważne akcenty: ochrona widma, dialog zamiast konfrontacji. Był także jednym z tych, którzy zawsze sprzeciwiali się próbom deprecjonowania AS/ASS jako najstarszej i równoprawnej służby radiokomunikacyjnej.

Podobno nie ma ludzi niezastąpionych. Czemu wszakże jednych tak łatwo zastąpić, a po innych na długo zostaje pustka? Po Tomie też...

Wojciech Nietyksza SP5FM

Szanowni Czytelnicy!

Niedawno powstały dział „Sylwetki” ma na celu prezentowanie interesujących i zasłużonych krótkofalowców. W związku z tym zwracamy się do Was z gorącą prośbą. Piszcie i przedstawiajcie nam ciekawe postacie krótkofalarstwa. Zdajemy sobie sprawę, iż działa lub działało w naszym związku wiele barwnych osobowości.

Historie działalności terenowych klubów PZK niejednokrotnie przeżywały swoje wloty i upadki. Ich funkcjonowanie nie zawsze przebiegało bezkonfliktowo. Tylko osoby z charakterem, samozaparciem i wielką determinacją mogły poradzić sobie w takich sytuacjach. Na pewno nieraz były to historie barwne, czasem zabawne lub „mrożące krew w żyłach”. Prosimy Was więc o podzielenie się z nami swoimi wspomnieniami oraz przygodami z krótkofalarstwem. Może w Waszym otoczeniu żyje ktoś, kto szczególnie przyczynił się do rozwoju Waszego oddziału PZK. Chcielibyśmy przedstawiać nie tylko osoby, które już od nas odeszły, ale również w dalszym ciągu działające.

Basia SQ3VB

Mistrzostwa telegraficzne HST w BIELEFIELD coraz bliżej. Cz. IV. Spotkanie w Skierniewicach – eliminacje SP

Koleżanki i Koledzy, od lutego 2011r. na łamach „Krótkofalowca” staram się przybliżać zainteresowanym tematykę zawodów telegraficznych HST. Czas biegnie szybko, a marzenia najwyraźniej się spełniają, bo oto w lipcu w Skierniewicach odbędą się Mistrzostwa Polski HST. Eliminacje te mają wyłonić spośród uczestników przyszłą reprezentację Polski na mistrzostwa IARU w BIELEFIELD, które odbędą się 19-23 października 2011 r. W imieniu organizatorów (PZK i LOK) pragnę zachęcić i serdecznie zaprosić do spotkania w Skierniewicach wszystkich krótkofalowców, których łączy zamiłowanie do emisji CW. Wielu z Was uczestniczyło przed laty w polskich zawodach w radiotelegrafii szybkiej. Spora grupa ujawnia swoje talenty w zawodach KF krajowych i międzynarodowych. Niektórzy nauczyli się dobrej telegrafii zupełnie niedawno, już w XXI wieku. Przybywa też członków klubu SP-CW-C. Zatem oprócz uczestnictwa w konkurencjach telegraficznych według regulaminu IARU HST, warto, abyśmy spotkali się w lipcu w Skierniewicach i przedyskutowali już poza „telegraficznym skrótem” swoje doświadczenia, a także pomysły na rozwój i promocję sportu CW w Polsce.

W dalszej części tego artykułu miałem zająć się tematem treningu indywidualnego w programach RUFZ i Morse-Runner. Otrzymałem od zainteresowanych Kolegów zapytania między innymi o konfigurację ww. programów, strategię odbywania treningu, tricki operatorskie, notowanie rekordów osobistych w międzynarodowych rankingach w internecie i inne. Odpowiedź (opartą na doświadczeniach własnych i podpatrywaniu mistrzów) pozwolę sobie odłożyć na kolejny odcinek cyklu w KP. Poniżej (za zgodą Organizatora) Informator Mistrzostw POLSKI w Telegrafii Szybkiej – Eliminacji SP do Mistrzostw Świata HST „BIELEFIELD 2011”. Na spotkanie w Skierniewicach serdecznie zapraszam w imieniu Organizatorów i własnym.

Jerzy Gomoliszewski SP3SLU

Mistrzostwa Polski w Telegrafii Szybkiej. Eliminacje do Mistrzostw Świata HST IARU „BIELEFIELD 2011”

Zarząd Główny Ligi Obrony Kraju i Polski Związek Krótkofalowców zapraszają na Eliminacje do Mistrzostw Świata „HST IARU BIELEFIELD 2011”, które odbędą się w Skierniewicach, w dniach 1–3 lipca 2011 r.

Będą one miały miejsce w Zespole Szkół Zawodowych Nr 3 w Skierniewicach (ul. Działkowa 10). Uczestnicy zgłaszają się do Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Skierniewicach do godziny 17.00 dnia 01.07.2011 (ul. Nowobielańska 100).

Mistrzostwa na swój cel upatrują nie tylko w wyłonieniu polskiej reprezentacji na Mistrzostwa Świata, ale przede wszystkim popularyzacji telegrafii.

Wykonawcami zawodów są ZW LOK w Łodzi oraz ZP LOK Skierniewice. **Postanowienia Regulaminowe:** Zawody zostaną przeprowadzone zgodnie z regulaminem HST IARU dostępnym na stronach internetowych PZK oraz IARU.

Warunki uczestnictwa: – Zarządy Wojewódzkie LOK, Polski Związek Krótkofalowców oraz inne organizacje zgłaszają dowolną liczbę uczestników w kategoriach wiekowych A, B, C, D, E, F, G, H, I. Zawodnicy startujący jako niezrzeszeni zgłoszeń dokonują samodzielnie.

Klasyfikacja indywidualna w kategoriach A, B, C, D, E, F, G, H, I – za wszystkie konkurencje – łącznie (nadawanie, odbiór, MorseRunner, RUFZ).

Klasyfikacja drużynowa nie będzie prowadzona.

Zawodnicy muszą posiadać: – Ważny dokument tożsamości potwierdzający datę urodzenia – Klucz telegraficzny.

Sprawy organizacyjne: – Uczestnicy przyjeżdżają na koszt własnych organizacji kierujących lub własny.

– Całkowity koszt zakwaterowania i żywienia od kolacji w dniu 01.07 do śniadania w dniu 03.07.2011 wynosi 120 złotych od osoby. Opłaty należy dokonać w dniu przybycia w czasie rejestracji uczestników.

Termin zgłoszeń upływa dnia 25 czerwca 2011 r. telefonicznie pod numerem: 691 712 522 – Alfred Cwenar SP7HOR lub pocztą elektroniczną na adres e-mail: sp7hor@op.pl.

W zgłoszeniu należy podać ilość zawodników wg kategorii wiekowych, ewentualnie inne osoby towarzyszące. Organizator może dokonać zmian w programie, o czym poinformuje pisemnie kierowników drużyn po przybyciu na miejsce. Serdecznie zapraszamy do udziału –

Organizatorzy

Posiedzenie prezydium ZG PZK

Dnia 19 kwietnia 2011 w Bydgoszczy, w siedzibie sekretariatu ZG PZK odbyło się posiedzenie prezydium ZG PZK.

Obecni byli: Piotr Skrzypczak SP2JMR – prezes PZK, Bogdan Machowiak SP2IQ – wiceprezes PZK, Sławomir Chabiera SP2JMB – skarbnik PZK, Tadeusz Pamięta SP9HQJ – sekretarz PZK, Witold Onaczyszyn SP9MRO – wiceprzewodniczący GKR, Witold Malinowski SP9AAV – członek GKR, Paweł Zakrzewski SP7TEV – oficer łącznikowy IARU PZK, Urszula Dąbrowska – księgowa PZK.

Prezydium podjęło uchwały m.in. o zwołaniu Posiedzenia ZG PZK na dzień 21 maja 2011 w ośrodku „Sportowa Osada” w Burzeninie, o rezygnacji z udziału naszych delegatów w konferencji R1 IARU (prezydium upoważniło Pawła SP7TEV, oficera kontaktowego, do zaproponowania reprezentacji PZK przedstawicielem DARC). Prezydium postanowiło zarekomendować ZG PZK zatwierdzenie bilansu za rok 2010. Po konsultacji z GKR prezydium zobowiązało skarbnika do uaktualnienia przewidywanego budżetowego na 2011 i w tej wersji zostanie ono przedstawione ZG PZK do przyjęcia.

Wnioski o przekazanie R140, które wpłynęły w ostatnim czasie do prezydium, zostaną rozpatrzone w późniejszym terminie z zaleceniem GKR, aby przygotować w uzgodnieniu z biegłymi instrukcją postępowania z takimi darowiznami.

Pisma o dofinansowanie winny być przesyłane do końca listopada 2010.

Jednakże po wyjaśnieniach ze strony prezesa PZK wniosek o dofinansowanie złożony przez kol. Wiesława SQ5ABG w drodze wyjątku rozpatrzono pozytywnie, przyznając pulę 2000 zł jako dofinansowanie programu „Profilaktyka i Ty” KG Policji.

Prezydium upoważniło wiceprezesa ds. sportowych i prezesa do ustalenia dotacji w kwocie do 2000 zł do spotkania SP5 w Twierdzy Modlin.

Piotr Skrzypczak SP2JMR prezes PZK

Zasadnicze zmiany jakościowe w radiooperatorskich programach dyplomowych

Na początku kwietnia br. fundacja WFF ogłosiła nowy regulamin programu dyplomowego WFF. Przynosi on kilka bardzo istotnych zmian, które będą miały wielkie znaczenie dla funkcjonowania całego projektu. Najważniejszą jest uregulowanie mające na celu poważne ograniczenie w przyznawaniu nowych identyfikatorów WFF.

W tej chwili tylko 21 obszarów SPFF (ok. 3.5%) spełnia warunek 1.000 unikalnych QSOs. Są to następujące SPFFs: 001, 002, 003, 008, 011, 024, 025, 031, 049, 062, 075, 088, 117, 151, 177, 222, 270, 307, 314, 354 i 424 (nie licząc SPFF-024 – bazy PAN na King George Island). Najwięcej QSOs przeprowadzonych jest z SPFF-025 (18% z wszystkich QSOs przeprowadzonych z polskich obszarów przyrody). Śmiało więc można powiedzieć, że Lista SPFF daje naszym nadawcom ogromne wręcz możliwości operatorskie, bez konieczności dopisywania dalszych nowych obszarów. Ponieważ tylko bardzo nieliczne obszary spełniają warunki regulaminu, konieczne będzie ponowne organizowanie ekspedycji do przeważającej ilości obszarów SPFF. Na pozór rozwiązania wprowadzone przez kierownictwo Fundacji WFF wydają się być poważnym ograniczeniem dla SP-HAMs. W rzeczywistości bardzo skutecznie zadbane o radiooperatorski charakter programu, wymuszający poniekąd zaspakajanie krótkofalarskiego świata na możliwość zdecydowanie łatwiejszego zaliczania interesujących FFs, w tym SPFFs.

Wyprawy realizujące niekiedy tylko po kilkadziesiąt łączności nie dawały większych szans na zaspokojenie potrzeb wielu chętnych radiooperatorów z całego świata. Łatwo sobie np. wyobrazić ekspedycję DX-ową QRV jakiegoś rzadkiego kraju DXCC nadającą w podobny jak dotychczas sposób, czyli pracującą tylko jeden dzień i nawiązującą 200 czy nawet 500 QSOs. Dlatego autorzy takich wypraw organizują ekspedycje kilkunastodniowe. Pracuje często niekiedy kilkunastu operatorów, przeważnie nawet na kilku pasmach jednocześnie. Wszystko po to właśnie, aby zaspokoić jak największą liczbę chętnych. Wyprawy WFF powinny mieć podobny charakter. Przecież dla łowców „FF” każdy nowy obszar jest dokładnie czymś takim jak nowy kraj DXCC dla DX-mana! Podkreślam raz jeszcze, że zainteresowanie program WFF jest ogromne i dlatego autorzy całego projektu zdecydowali się na takie uregulowania ilościowe i jakościowe. Warto też raz

jeszcze przypomnieć, że projekt WFF jest projektem radiooperatorskim, a to oznacza, że wszystkie działania powinny iść w kierunku zaspakajania maksymalnej ilości chętnych do zaliczenia QSO. Ponowne odwiedzanie tych samych obszarów wcale nie świadczy o mniejszym zainteresowaniu nimi korespondentów. Wiem to na własnym przykładzie. Na stałe pracuję z SPFF-025, skąd przeprowadziłem pod różnymi znakami wywoławczymi kilkanaście tysięcy łączności. Pomimo tego zainteresowanie jest zawsze spore i za każdym razem mam całą rzeszę korespondentów.

Program WFF śledzę od samego początku. To właśnie MK QTC promowała go na swoich łamach i to właśnie nasza redakcja rozpoczęła wydawanie dyplomów SPFF Awards. Było to możliwe dzięki wprowadzeniu bezpłatnych elektronicznych dyplomów, a przede wszystkim doskonałemu systemowi zgłoszeniowemu w postaci serwisu WFF LogSerch. Innowacyjny sposób okazał się przysłowiowym strzałem w dziesiątkę. Potwierdzenia QSOs mają miejsce przy odpowiednim użyciu bazy serwisu, i dzięki temu odpada długi czas oczekiwania na papierowe QSL. Ponadto system generuje odpowiedni dla każdej klasy dyplomu wniosek i przesyła go automatycznie do wydawcy. Elektroniczne dyplomy generowane są z kolei w ciągu najdalej 24 godzin i wysyłane do zgłoszeniodawców. Po pobieżnej lekturze nowego programu WFF natychmiast pojawiło się kilka komentarzy dyskredytujących regulamin, włącznie z propozycjami odciążenia się od światowego projektu i utworzenia niezależnego, polskiego. Oczywiście, że to jest możliwe! Należałoby wtedy stworzyć zupełnie inną listę polskich parków, bo korzystanie z obecnej byłoby grubym nadużyciem. Wyjście z międzynarodowego projektu doprowadziłoby wtedy do bardzo poważnego ograniczenia zainteresowania nawiązywaniem łączności ze stacjami polskimi. Czy jest zatem sens stworzenia odrębnego regulaminu dla niewielu stacji polskich, które i tak tylko w małym procencie zainteresowane są zdobywaniem dyplomów? Na ok. 2.000 wydanych dyplomów SPFF tylko 94 przypada na SP-HAMs. Większe zainteresowanie dyplomami SPFF (pomimo że są bezpłatne) przejawiają operatorzy z Rosji, Niemiec, Ukrainy aniżeli Polacy. Przy obecnym regulaminie możliwości rozwoju polskiego programu SPFFs - w oparciu o zasady określone w projekcie WFF - są wystarczająco duże, aby był on nadal atrakcyjny i popularny. I w tym kierunku pójdą działania Polskiego Klubu Flora & Fauna jako animatora ruchu „FF” w naszym kraju. Pierwszym istotnym przedsięwzięciem będzie opracowanie graficzne naszych dyplomów. Potrzebny jest „od zaraz” ktoś, kto się

tego podejście. Alternatywą będzie zlecenie tej pracy profesjonalnemu grafikowi. Mając na uwadze potrzebę dostosowania się do standardów obecnego regulaminu WFF, konieczne stało się także dokonanie kilku istotnych zmian w programie dyplomowym „Polska Flora & Fauna”. Są to zmiany w odniesieniu przede wszystkim do dyplomów serii SPFF Expeditions Award.

Blisko 600 obszarów przyrody zapisanych na liście SPFF czeka na radiooperatorów, którzy swoimi łącznościami wypełniać będą regulaminowe wymogi, dając tym samym szanse na zaliczenie QSO wielu miłośnikom programu WFF w kraju i na świecie.

Wymóg 1000 unikalnych QSOs nie oznacza, że podczas jednej ekspedycji operator/operatorzy muszą przeprowadzić taką liczbę łączności.

Wszystko może się odbywać tak jak dotychczas, czyli operator/grupa operatorska nawiązującą tyle łączności ile w danym momencie mogą, czyli np. 100, 200 czy 300 QSOs. Zawsze przecież do tego samego obszaru SPFF mogą ponownie wyruszyć, albo dany obszar odwiedzi inny operator/grupa operatorska, która/którzy doprowadzą do łącznej liczby wymaganych łączności. Organizatorzy wypraw mają w dalszym ciągu takie same możliwości jak do tej pory.

Wszystkim miłośnikom programu WFF/SPFF, a organizatorom ekspedycji przede wszystkim, życzę wielu udanych wypraw. Życzę dobrego humoru i samopoczucia na co dzień. Jednocześnie zapewniam z całym naciskiem, że polski projekt pozostanie nadal kompatybilny z międzynarodowym programem WFF. Tylko wtedy ma on głęboki sens.

Na razie zachęcam do dokładnego zapoznania się z regulaminem i zrozumienia idei, jaka zawarta jest w całym niezwykłym projekcie Fundacji WFF.

Sylwester Jarkiewicz SP2FAP

International Telecommunication Union (ITU) – Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny

Jeśliby zapytać większość krótkofalowców o to, który podmiot jest odpowiedzialny za przyznawanie uprawnień do korzystania z danych części widma radiowego do celów amatorskich – odpowiedź prawdopodobnie brzmiałaby, że są to ich krajowe władze telekomunikacyjne. Jednak jest to tylko częściowa prawda. Ostateczną władzą w zakresie wykorzystania widma radiowego jest Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU). Pożądane jest, aby każdy operator-krótkofalowiec rozumiał, czym jest ITU i dlaczego jego działania i decyzje są ważne. Większość krajów jest państwami członkowskimi ITU, a w ramach traktatu co do zasady zgadzają się one przestrzegać decyzji ITU w zakresie korzystania z widma radiowego.

Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny jest agendą Narodów Zjednoczonych, która zajmuje się zagadnieniami technologii informacji i komunikacji. Agenda posiada rozbudowaną stronę internetową www.itu.int, na której przedstawiono wiele szczegółów dotyczących jej funkcjonowania. ITU ma swoją siedzibę w Genewie w Szwajcarii i zrzesza 192 państwa członkowskie oraz ponad 700 członków sektorowych i stowarzyszonych. Od czasu swojego powstania ITU koordynuje wspólne wykorzystanie widma radiowego w skali ogólnosiwiatowej, promuje współpracę międzynarodową w zakresie przydzielania orbit satelitów, działa na rzecz intensyfikacji infrastruktury telekomunikacyjnej w krajach rozwijających się, ustanawia światowe standardy stymulujące bezkolizyjne wzajemne łączenie się szerokiej gamy systemów komunikacyjnych, oraz zajmuje się innymi globalnymi zagadnieniami, takimi jak łagodzenie zmian klimatycznych i zwiększanie cyberbezpieczeństwa.

Na czele ITU stoi jego sekretarz generalny dr Hamadoun Toure, który jest także licencjonowanym krótkofalowcem o znaku wywoławczym HB9EHT. ITU obejmuje trzy sektory: Sektor Radiokomunikacji (ITU-R), Sektor Rozwoju (ITU-D) oraz Sektor Normalizacji (ITU-T). IARU (International Amateur Radio Union – Międzynarodowy Związek Krótkofalowców) jest członkiem sektorowym zarówno w ramach Sektora ITU-R, jak i Sektora ITU-D. IARU w pełni uczestniczy w pracach obu tych sektorów poprzez uczestnictwo we wszelkich spotkaniach, które dotyczą kwestii mogących mieć wpływ na Służbę

Amatorską lub Służbę Amatorską Satelitarną. Rada ITU powstała w 1947 roku jako Rada Administracyjna, na mocy decyzji podjętej przez Konferencję Pełnomocników w 1947 roku w Atlantic City (New Jersey, Stany Zjednoczone). W skład Rady wchodzi maksymalnie 25% ogólnej liczby państw członkowskich, które są wybierane przez Konferencję z uwzględnieniem zapewnienia sprawiedliwego podziału miejsc w Radzie przypadających wszystkim pięciu regionom świata. Obecnie Rada składa się z 48 członków.

W okresie pomiędzy Konferencjami Pełnomocników, rolą Rady jest prowadzenie kompleksowych zagadnień polityki telekomunikacyjnej – w celu zapewnienia, że działalność Związku, jego polityki i strategii w pełni odpowiadają dzisiejszemu dynamicznemu i szybko zmieniającemu się środowisku telekomunikacyjnemu.

Sektor ITU-R jest sektorem bardzo ważnym dla służb radiokomunikacyjnych, w tym dla Służby Amatorskiej i Służby Amatorskiej Satelitarnej. Co 4 lub 5 lat ITU przeprowadza Światową Konferencję Radiokomunikacyjną (WRC) w celu dokonania nowelizacji międzynarodowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego. Zadaniem WRC jest przegląd oraz, jeśli jest to konieczne, nowelizacja Regulaminu Radiokomunikacyjnego – międzynarodowego traktatu dotyczącego wykorzystania widma częstotliwości radiowych oraz orbit satelitów geostacjonarnych i niegeostacjonarnych. Nowelizacje dokonywane są na podstawie programu określonego przez Radę ITU, która bierze pod uwagę zalecenia opracowane przez poprzednie światowe konferencje radiokomunikacyjne. Zgodnie z postanowieniami Konstytucji ITU, WRC ma prawo:

1. Dokonywania nowelizacji Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz wszelkich związanych z nim planów przydziału i zagospodarowania częstotliwości;
2. Odnieść się do każdej sprawy o ogólnosiwiatowym charakterze w zakresie radiokomunikacji;
3. Poinstruować Zarząd ds. Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz Biuro ds. Radiokomunikacji, a także dokonać przeglądu ich działalności;
4. Określić kwestie do zbadania przez Zgromadzenie Radiokomunikacyjne i jego Grupy Studyjne w ramach przygotowań do przyszłych Konferencji Radiokomunikacyjnych.

Przed każdą WRC ma miejsce długi proces przygotowawczy, w którym IARU uczestniczy, jako członek sektorowy. Dla IARU udział w tych spotkaniach jest istotny w celu „ochrony naszych częstotliwości” a gdy sposobność sama się nadarza – zwiększyć naszą część widma. Grupy Studyjne oraz Zespoły Robocze ITU-R zajmują się każdym punktem

porządku dziennego obrad WRC i próbują osiągnąć konsensus oraz opracować zalecenia (zalecenie), jak należy się odnieść do danego punktu porządku obrad i jakie podjąć

w jego ramach działania w trakcie WRC. ITU-D jest sektorem, gdzie ma miejsce wiele prac ITU dotyczących reagowania w przypadku sytuacji kryzysowych. Za dziedzinę swojego rozwoju ITU uważa telekomunikację w sytuacjach nadzwyczajnych, jako integralną część swoich projektów integrujących technologie telekomunikacyjne/informacyjne i komunikacyjne w ramach przewidywania i wykrywania sytuacji kryzysowych oraz ostrzegania o nich. Telekomunikacja w sytuacjach kryzysowych odgrywa bezdyskusyjnie istotną rolę w bezpośrednim następstwie katastrof, poprzez zapewnienie we właściwym czasie przepływu istotnych informacji niezbędnych agencjom rządowym i innym podmiotom udzielającym pomoc humanitarną. Zadaniem IARU w ramach Sektora ITU-D jest zapewnienie, aby rola krótkofalarstwa w komunikacji w sytuacjach kryzysowych została zrozumiana i doceniona przez członków ITU. Sektor ITU-D również przeprowadza konferencję w skali światowej.

W ramach obecnego harmonogramu Światowa Konferencja Rozwoju Telekomunikacyjnego (World Telecommunication Development Conference) zwoływania jest co 4 lata. W 2010 r. WTDC odbyła się w Hyderabad w Indiach na przełomie maja i czerwca. ITU jest również regionalnym i globalnym sponsorem wystaw pt. TELEKOMUNIKACJA (TELECOMS). Wystawa ITU Telecom oferuje międzynarodowej społeczności technologii teleinformatycznych (ICT) globalną platformę, która gromadzi i kontaktuje ze sobą zainteresowane strony z sektora całej telekomunikacji/ICT, prowadzi do ich współpracy i kreuje przyszłą wizję ICT. W czasie wystaw Telecom prowadzone są fora i seminaria związane z ICT.

Źródło informacji: IARU E-Letter January, 2011.

Autor informacji: Rod Stafford, W6ROD – Sekretarz Rady Administracyjnej IARU.

Adres strony internetowej: <http://www.iaru.org/e-letter/2011January.pdf>

Tłumaczenie: Paweł Zakrzewski, SP7TEV
– oficer łącznikowy IARU – PZK

SP4UBP s.k.

9 kwietnia 2011 r. na cmentarzu w Choroszczu pożegnaliśmy **Zdzisława Paszkiewicza SP4UBP**. Zdzisławowi, legendzie CB-radia na Podlasiu, znanego jako Węgorz Oliszki, w ostatniej drodze towarzyszyło grono krótkofalowców i użytkowników pasma CB. Cześć Jego pamięci!

Tadeusz SP4GFG

SP9CUU s.k.

W dniu 12 kwietnia 2011 r. po południu zmarł nagle w wieku 73 lat **Janek Nattich SP9CUU**, znany krakowski nadawca, członek OT-10. Składam kondolencje rodzinie, a w szczególności Jego 97-letniej mamie. Cześć Jego pamięci!

Janek SP9BRP

SP5CCX s.k.

W dniu 12 kwietnia 2011 r. zmarł **Bronisław Urbański SP5CCX**. Wyrazy współczucia rodzinie z powodu utraty najbliższej osoby składają koleżanki i koledzy z Warszawskiego Oddziału Terenowego Polskiego Związku Krótkofalowców. Cześć Jego pamięci!

Prezes Zarządu WOT PZK
Jerzy Szawarski SP5SSB

SP7TES s.k.

W nocy z 14 na 15 kwietnia 2011 r. zmarł nasz Kolega, **Dariusz Kamiński SP7TES**, pasjonat łączności DX, bardzo aktywny operator. Darek był moim Kolegą, z którym miałem znakomity kontakt. Cześć Jego pamięci!

Radek, SP5ADX

SP3BLR s.k.

Z przykrością informujemy, że 24 kwietnia 2011 w nocy, po długiej chorobie, odszedł od nas **Paweł Zawadzki SP3BLR**, o czym poinformowała rodzina zmarłego. Cześć Jego pamięci!

Józek SP3SBY, Marek SP3GVX

SP7XJF s.k.

W dniu 4 maja 2011 r. w wieku 62 lat odszedł do krainy wiecznych DX-ów **Wiesław Stępniewski SP7XJF**, dla wielu „Wiesiek Bukówka”. Wieloletni członek Sztabu Ratownictwa CB w Warszawie. Jego działania w paśmie amatorskim i obywatelskim przyczyniły się w pewnym okresie do uratowania życia wielu osobom. Cześć jego pamięci!

Wiesław SQ5ABG

SP2GS s.k.

W dniu 6 maja 2011 r. w godzinach nocnych odszedł od nas na zawsze Nasz Kolega **Jan Szkućko – SP2GS** członek honorowy PZK, jeden z założycieli Ogólnopolskiego Klubu Seniorów PZK. Kolega Janek urodził się 25 października 1915 r. w Częstochowie. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w Kompani Łączności 1 Pułku Piechoty w Wilnie, od 1936 roku był członkiem Wileńskiego Klubu Krótkofalowców PZK i jako nasłuchowiec ze znakiem SP 701/W pracował na stacji klubowej WKK. O nadejściu licencji nadawczej został powiadomiony w ostatnich dniach sierpnia 1939 roku. Ze względu na wybuch wojny nie zdołał jej odebrać. W czasie kampani wrześniowej był dowódcą stacji telegraficznej „Jura” przy I Dyw.P.L. Od chwili reaktywowania PZK w 1950 r. był członkiem Morskiego Klubu Krótkofalowców w Gdańsku. W 1952 r. otrzymał licencję i znak SP2GS. Przez wiele lat pełnił funkcję wiceprezesa MKK, a następnie inne funkcje we władzach Zarządu oddziału w Gdańsku. W 1976 roku brał udział, jako jeden z dziesięciu krótkofalowców wybrzeża w powołaniu przy Zarządzie Oddziału w Gdańsku Klubu Seniorów PZK, który w roku 1985 przekształcił się w ogólnopolski Klub Seniorów PZK/SPOTC/. Przez cały czas swego krótkofalarskiego żywota był członkiem PZK, do ostatnich chwil czynny na pasmach amatorskich. Wspaniały człowiek i kolega i takim zostanie w naszej pamięci. Cześć Jego pamięci!

Prezes SPOTC – SP2IW